

Embederne i Fremtiden. Af den Grund har jeg været villig til at være med at stille det nærværende Forslag, fordi der derved dog engang aabnes Udsigt til at faae en Ende paa denne ulige Byrde, som man paa denne Maade fortsætter, saavel ved denne Lov, som ved Loven af Hartkornets Egnalsering, naar Erstatnings-spørgsmaalet kommer frem. Jeg seer her en Maade til at faae Ende paa det; hvis dette Forslag gaaer igjennem ved de nærværende geistlige Embedsmænds Forskyttelse til andre Embeder eller dødelige Afgang ved Vacance, vil det efter dette Forslag kunne ordnes saaledes, at de geistlige Embeder faae deres bestemte Indtægter ved en bestemt Regulering, hvorved de Kald, der ere for smaae, kunde, som allerede er bemærket af den ærede Deputerede, faae høiere Tillæg og de, der ere for store, faae lidt mindre efterhaanden som Vacance indtræder. Derved kunde der sørges bedre for Geistlighedens Lary i ligelig Henseende for Fremtiden end efter den nuværende Ordning, og derved kunne ogsaa Byrderne, som nu lægges paa det geistlige Hartkorn, faae den Nytte for det uprivilegerede, som jo stedse bør finde Sted, at hvad der lægges mere paa det hidtil befriede maatte og komme dem tilgode, som hidtil have været for bebyrdede. Med dette Maal for Øie, har det ogsaa forekommet mig, at der burde arbeides ved disse Loves Antagelse, da det ved forrige Behandling af nærværende Lovudkast derimod først kom egentlig, ved Forklaring af disse Liquidationer, til Aabenbarelse, idetmindste for mig, hvorledes denne Erstatning til de geistlige Brugere af Hartkorn var at forstaae: saa saae jeg jo strax, at Erstatningen var eftergivet af den Byrde, det før havde baaret til Statskassen i Bankhæftelsesrente, og at det skulde svare til den Erstatning, som gives det øvrige privilegerede Hartkorn, og, som jeg sagde før, endogsaa med større Fuld-

stændighed. Men kunde det nu ved Antagelsen af nærværende Endringsforslag blive ordnet saaledes for Fremtiden, at de nuværende Embedsmænd ligesom andre Embedsmænd beholdt den samme Indtægt, ikke høiere bebyrdet end den nu er, og der for Fremtiden kunde ved Embedernes bedre Egnalsering af Lønnen og ved at Hartkornsskatterne af Præstegaardene virkelig fra den Tid, at Vacance var indtraadt, komme til at liquidere al Godtgjørelse, al Lettelse for det uprivilegerede Hartkorn, da opnaaedes dog derved den egentlige Hensigt ved Egnalseringen, ved Ligeliggjørelsen. Med denne Udsigt er det, at jeg har villet være med at stille nærværende Forslag.

Boisen: Da jeg idag hørte min ærede Ven fra Bogen (Jespersen) med saa megen Nidkærlighed antage sig de geistlige Embedsmænds Sag, kan jeg ikke nægte, at der faldt mig et Ord ind, som han brugte i sidste Rigsforsamling, rigtignok i en ganske anden Anledning; det var nemlig, da der var foreslaaet en udvidet Valgret fra en anden Side af Salen, end den, han tilhørte, da sagde han timeo Danaos et dona ferentes (En Stemme: Hvad er det paa Dansk?). Jeg frygter Graferne, ogsaa naar de bringe Gaver. (Jespersen: Saaledes oversatte jeg det ikke). Imidlertid er min Vens aabne Djarvhed og Redelighed mig i den Grad bekendt, at jeg er overbevist om, at han virkelig har meent de geistlige Embedsmænd vel, og jeg troer derfor ogsaa, at han vil vise det klarlig idag derved, at han, om end ikke den sidste Deel af dette Forslag gaaer igjennem, saa dog vil stemme for den første Deel. Naar jeg derimod idag ikke kan stemme for det Forslag, der er stillet, saa ønsker jeg rigtignok med det samme at fralægge mig en Betragtningensmaade, som jeg aldeles ikke hyl-